

105 Susirinko vaikai smagiam žaidimui. Aukštame kalnelyje Blėgio berrai. Dangumi plaukia aukšiniai debesliai. Žaliame eūro virdrodyje atsispindi paukščių sparnų mostai. Mokytoja režino sakirio. Motina pūrinko raudonu obuoliu.

Sapravo motina keleli,
Ir rytas jau bolavo.
Tiktais balsais karklynai svieči,
Brie kelio smilga linko.

Keliauja, dainuoja, vysnia, vienja, kruonė, čiuožia, flarka, sausvinis, qėuolas, medžiai, ruosiamo, kviečiamo, kelias, pišiamas.

Tai vyturys-geriausias artojo draugas. Stebetis reikia šio giesmininko ištvarme. Jis kyla į aukštynę ir be atokvėpio pina viena posmą po kito. Tai vyturys ištirpo dangaus įdubymėje. Tik vis dar skamba jo giesmi. Nėl pamatai vyturi. Ir, vel skamba nebaigtas giesmis posmas. Jo trumpi ir trišūs naugūčiai visai neprietaikyti turite medžij.

Geriausias, kluniausias, labiausiai, atsakiai, labiau.

Parele Mokytoja,

Nan viskas patinka, tik ne rytmą keltis. Testadienį keltis yra kaip koja laužyti. O vėdėjas yra griežtas āmogus!

Nulažytos kojos.

Rytas

Teka saule. Oras turus, gairus. Padangyje čiuva vienosiai. Pievoje sudejuoja pumpes. Paraistiji kruki antys. Kume gida gaidžiai. Sodybos medžiuose kryžtauja sarkos. Girgida šulinų svintys. Bilda kilinai. Iliuksi šaltas vanduo. Po kiumus biginėja moterys.

Stukstumilių keturi artojai plėšia dėvont. Mirsta juodos žemės rieš. Artojus lydi gandrai. Jie iš kito žengia vaizų vidurie. Linguoja gražūs paukščių lūrai. Taiga vienas kurta ilgu snapu į žemę. I gūžių išlenka nibus slickas.

halomu!